

Királyerdői Harangszó

A Csepel-Királyerdői Református Egyházközség lapja, megjelenik évente 5 alkalommal
XVII. évf. 2. szám - 2026 Húsvét

„Akkor aztán beméne a másik tanítvány is, a ki először jutott a sírhoz, és látott és hitt” /Jn 20,8./

*Szeretettel köszöntjük kedves Testvérünket
2026 Húsvétján!*

Az emberi ész kétezer év távlatából is kutatja ezt a megfoghatatlan csodát, s próbál számot adni magának róla. A napokban én is elcsendesedem, és gondolataimban vissza-visszatérek a Golgotához közeli üres sírhoz. Már nincs benne Jézus teste! Harmadnap hajnalán eltűnt, és az elhengerített kő még a gyenge asszonyoknak és a kétkedő tanítványoknak sem jelenthetett akadályt a bizonyossághoz és a bizonyoságtételhez: Jézus él! De a mokány, marcona, kötelességteljesítő katonák mást híreszteltek. Miért?! Hiszen ha valakik, akkor ők válhattak volna legkönnyebben Jézus feltámadásának hírnökeivé, még ha rangjuktól és fegyverüktől, hírnevüktől és megélhetésüktől megfosztva is! De miért nem váltak az igazság tanúivá?! Hát éppen a rangjuk és fegyverük, hírnevük és megélhetésük – és minden más pénzen megvehető tulajdonuk miatt. Az anyagiasság miatt. Milyenmegdöbbenőnapjainkbanis, hogy egyeseknek ahúsvéthoz viszonyuló kiváltságos helyzete nem avatja őket bizonyoságtévőkké. Ott vannak a keresztyén országban, a munkaszüneti napokon, a templomokban, hangzik feléjük számolatlanul a feltámadás híre, látják a nyitott sírt, az éledő élet számtalan jelét – és mégis találnak mást. Pénzzel megvehető, népszokásként jópofa, anyagiasság semmitmondást. Vagy ami még rosszabb: sok pénzen megvásárolt hazugsághíresztelést... Milyen sokféleképpen zúdul ránk ennek az igazságot elhallgattatni és hazugságokkal teletömni kész világnak az anyagiasság szellemisége! Mielőtt „húsvéti örömmel” telezengnénk a világot, vizsgáljuk meg a szívünkben zengését, a környezetünkbe kizendülését! Az élő Jézusban hinni és róla tanúskodni nem anyagiakra figyelő módon, hanem Szentlélekkel betöltekezve lehet. Ő tudja elvégezni benned és általad is, hogy a Húsvét – mégiscsak! – mindenkié lehet!

(p-howard)

Ünnepi alkalmaink:

Március

29. Virágvasárnap: 10ó Istentisztelet

Április

2. Nagycsütörtök: 18ó bűnbánati Istentisztelet

3. Nagypéntek: 18ó Passiós Istentisztelet+úrvacsora

5. Húsvét I.: 10ó Istentisztelet+úrvacsora

6. Húsvét II.: 10ó Istentisztelet

Továbbra is minden vasárnap 10-kor Istentiszteletet tartunk, vele párhuzamosan gyermekfoglalkozást, előtte ¾ 9-kor gyermekistentiszteletet.

Íratterjesztés: Istentisztelet előtt és után

96. Súlyom Cserkészcsapat: 96solyom.hu

A találkozás reményében,

a Bp-Csepel-Királyerdői Református Egyházközség Presbitériuma

Egy-egy mondatban, amik mostanában történtek...

Március 1. Teaház

Március 28: Templom- és udvar takarítás

Az elgörgötett kő - Halmi Tamás

A karácsony szépsége a tömegtársadalmak és a tömegkultúra színterein is átsüt, laikus életeteket és piaci szándékokat is megfényesít. Bonyodalmasabb a viszonyunk a húsvét misztériumához. Születést ünnepelni, szeretetre szegődni: természetes indíttatásunk. De kínhalálról megemlékezni, még ha a feltámadás jegyében és az öröklét távlatában is? Ehhez teológiai bátorság vagy mélységes hit kell. Melyekben szerencsénkre a magyar költészet sem szűkülökdi. Más-más hangsúllyal utal a húsvéti történésekre Babits (Húsvét előtt), Dsida (Nagycsütörtök) vagy Pilinszky (Harmadnapon), így a lírai tanulságok is gazdagon épülhetnek eszméletünkbe. „Mert feltámadni épp olyan nehéz” – zárul Nemes Nagy Ágnes Lázár című, rezignáltan emelkedett négysorosa. „Folyamatos feltámadás / függőleges fényében élek” – terjeszti ki az anyagon túli dimenziót a mindennapokra Székely Magda (Jelenidő). Károlyi Amy pedig napi esendőségünknek ad hangot, amikor a várakozás türelmébe az alázat metafizikáját illeszti: „Nem tudok vizen járni / követ kenyérré változtatni / halakat megsokasítani / nem tudok holtat feltámasztani // ezért arra várok, ki // tud a vizen járni / tud követ kenyérré változtatni / megtöbbszöríti a halakat / és felébreszti a halottakat” (Várakozás). Kortárs költeményekben is találkozhatunk a legyőzött halál emlékezetével. Czigány György, Iancu Laura, Lackfi János – vagy közeli klasszikusaink közül Kalász Márton, Nagy Gáspár, Vasadi Péter – teljes életműve ilyen mementóul szolgál. Hegedűs Gyöngyi egész kötetet (A pont felett, 2017) szentelt annak, hogy a dosztojevszkiji „félkegyelmű”, Miskin herceg hangján beszélhessen a lelki szegénység élményvilágáról. Egyik verse a testi létezés, az anyagi világ eredendő nyomorúságán tündöklik:

A TESTRŐL

mondja, mondja,
Nasztaszja Filippovna!
kell-e még a nagyszombat?
hisz nem a test maga
a szálla alá poklokra?!

A kérdés („kell-e még a nagyszombat?”) fájdalománál perdöntőbbnek érezzük a kérdező tudás lelkiségét és a téma iránti érzékenységet. Ha a testbe zártságot napi alászállásként viseljük is, a szó (és a lélek) percre sem ismer gravitációt. Amíg kételkedni tud, hinni is képes az ember. A feltámadás eseménye sok hívő számára Jézus isteni származását bizonyítja. De valóban szüksége van-e a hitnek igazolásra? Másképp olvasnánk-e az evangéliumokat, ha a példabeszédek nem kereszthalált készítenek elő? Az öröm híre nem inkább az élő Szeretetre irányítja figyelmünket, semmint a halandó matériára?

S ha a keresztény vallás szimbóluma nem a kereszt volna, hanem a lefejtett gyolcs vagy az elgörgetett kő? Vajon akkor más mederben hömpölyög küszöbünkig ez az örökléttel felérő kétezer esztendő? Nem tudhatjuk. Talán nem is ez a fontos. Hanem az, hogy a kert, melybe Krisztus kilép, reményeinket az édeni kezdetekhez téríti vissza.

*****

“Serkenj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus!”

Efézusi levél 5,14.

Húsvétkor derengő félálomban nem volt kedvem kikelni a meleg paplan alól. Ráadásul rosszat álmodtam. Viszont elhatároztuk férjemmel, hogy egy közeli hegyről megnézzük a napfelkeltét, Krisztus feltámadásának a jelét. Valami egészen gyönyörű látványban volt részünk, mert az idén úgy jött föl húsvétkor a nap, mintha egy rolót húztak volna föl. A párák ködből elősiklott a piros korong, hogy átvegye a Föld fölött uralmát. Mintha megéltém volna az álom, a feltámadás és a ragyogás bibliai metaforáját. Mindannyian kapunk ajándékba ilyen egyszerű megértéseket. Hiszen mi is az álom? Az az állapot, amikor a cselekedetnek nincs valóságos súlya. Az álomban minden megtörténhet. Amikor valami nehéz következménye van valaminek, gyakran fel is ébredünk, mert az már nem oldható meg azon a szinten tudatalattink története. Ilyenkor meg is ijedünk: Vajon miféle mélységek élnek bennünk? A bibliai képvilág szerint az ember úgy is eltávolodhat Istentől, hogy a maga belső sötétségébe temetkezik. Nagyon mai ez a gondolat, amikor depressziós emberek ezrei érzik azt, hogy kénytelenek aludni, mert csak így tudják a napokat túlélni. A Bibliában a felébredés képét mindig a jó cselekvésével összefüggésben olvashatjuk. "Az éjszaka elmúlt, a nap elközelgett, vessük le azért a sötétség cselekedeteit." (Róma 13,5.) Mintha a körülöttünk levő világ valóban el akarna altatni minket, hogy ne vegyük észre, mi a rossz és mi a jó. A szürke derengésben nemcsak a meleg paplan húz vissza minket, hanem minden mindennel összerosódik. Pedig meg kell próbálnunk a már megértett jót megtenni. Ha már felderengett számomra valami, akkor ezt mondhatom: Ma nem megyek vásárolni, ma nem zsörtölődöm, nem ülök a számítógép elé, meglátogatok valakit, és így tovább. A felébredés első mozzanata, hogy a tettek minőséget kapnak, hogy nem csak úgy hajtok ebben a világban. Amit teszek, az engem valahonnan valahova vezet. Ha csak annyit tudok tenni, hogy kiűzöm az álmat a szememből és felmegyek hajnalban a hegyre, már történik valami. Csodaváró módon sokszor szeretnénk, hogy Isten

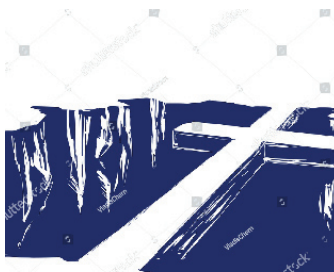
a fülünkbe súgja titkát, hogy hitet adjon, hogy lelkünk szomjúságára egyszerre élő vizet öntözzön, de ez soha nem történik meg. Fájdalmasan be kell látnunk, hogy előbb fel kell ébrednünk. Fel kell mennünk a hegyre. Áldozatot kell hoznunk, hogy felragyogjon a világosság. Az igaz, hogy nem mi hozzuk föl a napot az égre. De nekem kell kimászni az ágyból, lépéseket tennem, és megnézni a nap első sugarait.

tebenedbiztunk.hu

*****

Nagypénteki gondolatok

„A golgotai kereszt az a gerenda, amelyen az élet hajótöröttjei a földi lét hullámverésén át a mennyei partra menekülnek.” (Spurgeon)

„Mikor mi még csak a nagypénteket láttuk, Isten már akkor a húsvétot látta, s csak azért mutatta nekünk előbb az árnyékot, hogy előkészítsen a fényre.”
(Ravasz László)

Pilinszky János: Magány, magányosan, egyedül

Félelmetes állapot a magány. Jézus legelkeseredettebb szavait is ez váltja ki, az elhagyatottság. „Uram, Uram, mért hagytál el engem!” – ezzel a kiáltással élte át talán a legmélyebben az emberi természet fájalmát és veszélyeit. Nem ismerte ugyan az unalom, a szomorúság elősivatagait, de átélte a magány legriasztóbb fájalmát, s ő, aki minden szenvedést magára vett, ezt az egyet elviselhetetlennek találta. S valóban: a valódi magányban senki nem maradhat meg tartósan büntetlenül és büntelenül.

Amik előttünk vannak...

Április 26. Teaház

Pilinszky János: Jézus utolsó két szava

Jézus, aki a tiszta, alapvető emberi szituációkat gyökerükig vállalta és átélte - kétségbeesett mondatával lett valóban a miénk. „Ez valóban Isten fia volt” – mondotta a kereszt alatt a megdöbbszent százados. De a mondat hallatára ugyanilyen megrendültséggel érezzük: emberis volt, valóban emberis, aki itt kiszervenvedettérettünk.

Feladatát e szavakkal pecsételte meg: realizálta a végsőig, örök gyógyírt nyújtva minden emberi kétségbeesés számára.

„Atyám, a Te kezembe ajánlom lelkemet...”

A két mondat félelmes erővel, az áldozat és az alázat logikájával fonódik egybe, s teremt egységet. Egyik a másikat magyarázza. Egyik mondat a másik nélkül: üres kudarcot jelentene vagy irreális sikert. De így, együtt: a megváltás realitását. E két mondat azonban még ennél is tágabbat jelent, s a mi éltünkre is egyetemes érvényű kell, hogy legyen.

*****

A BŐJT

- nem méregtelenítés
- nem koplalás
- nem fogyókúra
- nem önsanyargatás
- nem magamutogatás
- nem vallásos áhítatunk demonstrálása
- nem az egymásra licitalás eszköze
- nem egy Istent manipulálni akaró gyakorlat

HANEM LEHETŐSÉG...

- hogy tudatosan foglalkozzunk a hitünkkel
- hogy ápoljuk a kapcsolatunkat Istennel és testvéreinkkel
- hogy figyelmünket direktebb módon Jézus tanítása felé fordítsuk
- hogy nagyobb teret adjunk az önvizsgálatnak, a bűnbánatnak
- hogy esendő természetünk tudatosításával gyermekibb lelkülettel tekintsünk Mennyei Atyánkra
- hogy megújítsuk a lelki életünket
- hogy neveljük a szívünket
- hogy közelebb kerüljünk Jézushoz
- hogy „újrafókuszáljuk” az életünket
- hogy elmélkedve az Úr Jézus szenvedéseiről jobban megértjük, mennyire szeret minket

Em Am B Gm Dm E
 1. Bo-csásd meg, Úr Is - ten, if - jú - sá - gom - nak vét - két,
 Am F Dm⁷ Em F G
 Sok hi - tet - len - sé - gét, un - dok fer - tel - mes - sé - gét,
 F Am G Dm
 Tö - röld el rút - sá - gát, min - den ál - nok - sá - gát,
 B Gm Dm⁷ E
 köny - nyeb - bítsd lel - kem ter - hét!

Böjti énekkincsünk – Új énekeskönyv 462.

Balassi Bálint

„Bocsásd meg, Úr Isten...” kezdetű verse a magyar reneszánsz istenes líra egyik legkiemelkedőbb alkotása, amely a költő bűnbánatát és Istenbe vetett bizalmát fejezi ki. A vers Balassi életének válságos időszakában, házasságkötése (1584) előtt született.

- Záróvers: Saját versgyűjteményének első részét ezzel a bűnbánó énekkel zárta le, mintegy összefoglalva ifjúsága tévelygéseit.
- Inspiráció: A mű alap gondolata a 25. zsoltár 7. versére épül: "Ifjúkorom vétkeire és bűneimre ne emlékezz!".
- Utóélete: A vers később bekerült az egyházi énekeskönyvekbe is; dallamát a 17. századi Kájoni-kódex őrizte meg.

Tartalmi és formai jellemzők

A költemény a bűntudat és a remény kettősségére épül, ahol a lírai én közvetlen, személyes párbeszédet folytat Istennel.

- Bűnbánat: A kezdő sorokban a költő „ifjúsága vétkéért” és „hitetlenségéért” kér bocsánatot, kérve lelkét nyomasztó terhének könnyítését.
- Képi világ: Az egyik legerősebb hasonlat a „szélvészben bujdosó madár”, amely a bűnei miatt rettegő, Isten elől menekülni próbáló lelket jelképez.
- Istenkép: Isten nemcsak ítélkező bíróként, hanem irgalmas atyaként jelenik meg, akihez a bűnös ember bizalommal fordulhat.
- Versforma: A mű Balassi-strófában vagy annak variációjában íródott, amelyre a belső rímek és a ritmikai feszültség jellemző.

Bálint Zoltán : Úgy élj!

Úgy élj, hogy az egész
világ

Figyeli minden léptedet,
Látja, hogy őszintébb,
tisztább vagy
S kutatja békességedet.

Úgy élj, hogy az egész
világ
Ítéli minden léptedet,
Látja, hogy nem egyedül
vagy,
S kutatja gyengeségedet.

Úgy élj, hogy az egész
világ
Benned Jézust ítéli meg,
Szemükben Ő nem több,
csak az,
Akinek te képviseled.

A következő szám várható megjelenési ideje: 2026 pünkösd

Cikkek, versek, gondolatok

leadási határideje: 2026. május 3.

**BUDAPEST-CSEPEL-KIRÁLYERDŐI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG**

1213 Budapest, Szent István út 194-196.

Tel.: 06-1/276-0649 - <http://csepke.reformatus.hu>

Szerkesztő: Temesvári Imre

Lektorálta: Temesvári Csenge